

**RADA RODZINY
PRZY WOJEWODZIE WIELKOPOLSKIM**

Szanowni Państwo,

Ustawa o samorządzie gminnym z 8 marca 1990 r. w rozdziale 2 „Zakres działania i zadania gminy”, w art.7.1, p. 16 stanowi, że zadania własne gminy obejmują także prowadzenie polityki prorodzinnej.

Czym jest polityka prorodzinna? Na pewno nie jest tożsama (choć powszechnie mylona) z polityką społeczną. Nie jest też pomocą socjalną. Polityka prorodzinna skierowana jest do wszystkich rodzin z dziećmi (bez względu na dochody) i ma na celu stworzenie rodzinom odpowiednich warunków do funkcjonowania i wychowywania dzieci. Część polityki prorodzinnej stanowi polityka pronatalistyczna polegająca na stosowaniu różnego rodzaju zachęt, by w rodzinach rodziło się więcej dzieci (co ma niebagatelne znaczenie w katastrofalnej sytuacji demograficznej, w jakiej znalazła się Polska). To dlatego w kręgu zainteresowań polityki prorodzinnej powinny szczególnie pozostawać rodziny wielodzietne.

Skuteczna polityka prorodzinna powinna być powszechna (skierowana do wszystkich rodzin z dziećmi), wsparcie powinno być wprost proporcjonalne do liczby dzieci w rodzinie (zwiększać się wraz z pojawieniem się kolejnego dziecka) i nie narzucać rodzicom sposobu wychowania czy edukacji, bo oni najlepiej wiedzą, co jest dobre dla ich dzieci (np. 52 procent matek nie chce posyłać dzieci do żłobka, więc tworzenie kolejnych miejsc w żłobkach nie jest jedynym elementem polityki prorodzinnej, jest nim natomiast tzw. boni wychowawczy na dzieci w wieku od 1-3 lat, który zostawia rodzicom wybór czy chcą bonem zapłacić za żłobek, wynajmując opiekunkę, czy zostać z dzieckiem w domu).

Skuteczna polityka prorodzinna powinna być oddzielona od pomocy społecznej. Dlatego nie powinna być prowadzona przez ośrodki pomocy społecznej. Sytuacją idealną byłoby, gdyby powołali Państwo **pełnomocnika ds. rodzin** (jak np. w Poznaniu czy Siemianowicach Śląskich – zarządzenia w załącznikach), a świadczenia wychowawcze w ramach Programu „Rodzina 500 Plus” (jako element polityki prorodzinnej, a nie kolejny zasiłek) były wypłacane poza ośrodkiem pomocy społecznej, jak np. w Nowych Skalmierzycach.

Dobra strategia prorodzinna jest doskonałą profilaktyką, a nakłady poniesione na rodziny zmniejszają koszty pomocy społecznej. Wiele rodzin objętych elementami polityki prorodzinnej nie będzie musiało korzystać w przyszłości z pomocy społecznej. Głównym czynnikiem biedy w Polsce nadal jest kolejne pojawiające się w rodzinie dziecko. Ale nie musi tak być, dlatego sukcesywnie będę Państwu rekomendować działania, które będą mogły Państwo podjąć w ramach lokalnej polityki prorodzinnej.

*Ło, uę Wynakę Pracowniku
M. Maląg*

Marlena Maląg
Wicewojewoda Wielkopolski
Przewodnicząca Rady Rodziny